

TERAPIA INTEGRACJI SENSORYCZNEJ

Termin **integracja sensoryczna** określa prawidłową organizację wrażeń sensorycznych (bodźców) napływających przez receptory. Oznacza to, że mózg, otrzymując informacje ze wszystkich zmysłów (wzrok, słuch, równowaga, dotyk, czucie ruchu-kinestezja) dokonuje ich rozpoznania, segregowania i interpretacji oraz integruje je z wcześniejszymi doświadczeniami. Na tej podstawie mózg tworzy odpowiednią do sytuacji reakcję nazywaną adaptacyjną. Jest to adekwatne i efektywne reagowanie na wymogi otoczenia. Może to być odpowiedź ruchowa, jak i myślowa. Integracja sensoryczna jest procesem, dzięki któremu mózg otrzymując informację ze wszystkich systemów zmysłowych dokonuje ich segregacji, rozpoznania, interpretacji i integracji z wcześniejszymi doświadczeniami. Integracja sensoryczna rozpoczyna się już w okresie płodowym i trwa do około 7 roku życia.

Objawy dysfunkcji integracji sensorycznej najczęściej manifestują się:

1. wzmożoną lub obniżoną wrażliwością na bodźce,
2. niewłaściwym poziomem uwagi,
3. obniżonym poziomem koordynacji ruchowej,
4. opóźnionym rozwojem mowy,
5. nieprawidłowym poziomem aktywności ruchowej,
6. trudnościami w zachowaniu.